

Οἱ L. Duparc καὶ L. Mrazec ἐπεδόθησαν εἰς μελέτας τῆς δυστάδεως μύδρων τινῶν συλλεγέντων τῷ 1890 ἐπὶ τοῦ ὄρους Gemellaro (ἐκκεντρικοῦ κρατῆρος σχηματισθέντος τῷ 1886 ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς κλιτύος τῆς Αἰτνῆς), ὡς καὶ τινῶν ἄλλων, προσερχομένων ἐκ τῆς νέας ἐκρήξεως τοῦ λίγοντος ἔτους, καὶ ἠδυνήθησαν νὰ βεβαιώσωσι τὴν ἀναλογίαν τῆς δυστάδεως τὴν ὑφισταμένην μεταξὺ τούτων καὶ ἐκείνων. Οἱ μύδροι οὗτοι συνίστανται τῷ ὄντι ἐκ πυρῆνος πυριτικοῦ ψαμμολίθου προσερχομένου ἐκ τῶν κατωτέρων στρωμάτων καὶ ἐκ φλοιοῦ ἀποτελουμένου ἐξ ἠφαιστείου σκωρίας. Ἡ μόνη παρὰ τῶν ἀνωτέρω ψυσιδοιφῶν παρατηρηθεῖσα διαφορά μεταξὺ τῶν μύδρων τοῦ 1886 καὶ τῶν τοῦ 1892, διαφορά ἄλλως ἀσήμαντος, εἶνε ἡ ἐν τοῖς τελευταίοις τούτοις ἀπουσία τῶν μικρολίθων καὶ ἡ ἀφθονία τῆς ὑαλώδους βάσεως καὶ τῶν μεγάλων κρυστάλλων τοῦ μέλανος πυροξένου (augite).

Χρονικά.

Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Πετροπόλεως πλουτισθῆσεται προσεχῶς διὰ νέου χημικοῦ ἐργαστηρίου, ἰδρυομένου κατὰ τὰ νεώτατα συστήματα, καὶ ἐπομένως τελειότερου πάντων τῶν ὁμοίων ἐργαστηρίων τῆς Αὐστρίας, τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Γαλλίας.

— Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Παδούης προετοιμάζεται νὰ ἐορτάσῃ, τὴν 25/7 προσεχῶς δεκεμβρίου, τὴν τρίτην ἐκατονταετηρίδα τοῦ Γαλιλαίου, ἡ ἀκριβέστερον, τῆς ἐνάρξεως τῆς διδασκαλίας τοῦ διασήμεου μαθηματικοῦ, προσκληθέντος εἰς Παδούην ἐν ἔτος ἀποῦ ἐσυρίχθη ἐν Πίσῃ.

— Κατὰ τὴν δεκαετὴν περίοδον, τὴν ἀπὸ τοῦ 1881—1890, ἐγένοντο ἐν τοῖς σιδηροδρόμοις τοῦ Γερμανικοῦ κράτους 3123 συγκρούσεις καὶ 4375 ἐκτροχιάσεις. Ἐν αὐταῖς ἐφονεύθησαν 5485 πρόσωπα καὶ ἐπληρώθησαν 24921. Τὰ πλεῖστα τῶν θυμάτων ἀνήκουσιν εἰς ὑπαλλήλους τοῦ σιδηροδρόμου. Οὕτω 3149 φονευθέντες καὶ 18628 πληγωθέντες ἀνήκουσιν εἰς τὸ προσωπικόν, 378 δὲ μόνον φονευθέντες καὶ 1523 πληγωθέντες εἶνε ταξιδιώται.

— Ἐσχάτως συζητεῖται ζωηρῶς ἐν Γερμανίᾳ, Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ τὸ ζήτημα τῆς υποχρεωτικῆς καύσεως τῶν νεκρῶν ἐν περιπτώσει θανάτου ἐκ χολέρας. Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τὸ ὑγειονομικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς τὴν καύσιν τῶν σωμάτων ὅλων τῶν νεκρῶν τῶν ἀποθανόντων ἐκ χολέρας κατὰ τὰς καθάρσεις. Οἱ ὅπαδοί τῆς θεωρίας ταύτης στηρίζονται ἐπὶ τῆς παρατηρήσεως ὅτι τὰ παθολογικὰ μικροβία τῆς νόσου ἐπιζῶσιν ἐν τοῖς πτώμασιν, εἴτα δὲ καὶ ἐν τῷ εἴδαφι, οὐδὲν δὲ ἕτερον μέσον πρὸς τελείαν καταστροφὴν αὐτῶν φαίνεται τελεσφορότερον τῆς προτεινομένης καύσεως.

— Οἱ ἐν Λονδίνῳ σκέπτονται νὰ σκάψωσιν παρὰ τὴν πόλιν τὰ ὑπὲρ 300 καὶ πλέον μέτρων, ἀντίρροπον τῶν πύργων τοῦ αὐτοῦ ὕψους, διὰ γεωλογικὰς ἐρεῦνας. Εἰς τὴν ἐπιράνειαν τῶν διαφόρων γεωλογικῶν στρωμάτων σκέπτονται νὰ τοποθετήσωσιν ὑαλόφρακτα, περιέχοντα δείγματα τῶν ὀρυκτῶν καὶ τῶν χαρακτηριστικῶν πετρωμάτων τῶν στρωμάτων τούτων, συνωδεύμενα ὑπὸ σημειώσεων καὶ δηγητικῶν πινάκων.

— Μεθ' ὅλην τὴν ἀντίστασιν τῆς Σινικῆς κυβερνήσεως,

ὁ σιδηροδρόμος ἐξαπλοῦται ἐν τῷ Οὐράνιῳ Κράτει. Ἀγγλική τις ἐταιρεία ἔλαβε τὴν ἀδειαν, τῷ 1885, νὰ ἐπιστρώσῃ σιδηροδρομικὴν γραμμὴν μήκους 32 χιλιομέτρων διὰ τὰς ἀνάγκας μεταλλουργεῖου τινός. Τῷ 1888 καὶ 1889 ἐγένοντο τὰ ἐγκαινία δύο μικρῶν γραμμῶν ἐν Μαντσερίᾳ, σήμερον δὲ λόγος γίνεται περὶ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς 200 χιλιομέτρων μεταξὺ Καντώνης καὶ Κασαγγγῆς, ἣτις θεωρεῖται ὡς τὸ πρῶτον τμήμα μεγάλης γραμμῆς ἀπὸ Καντώνης εἰς Πεκίνον.

— Ἐπίσημος ἔχθεσις τοῦ κ. Dyrenforth ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος γενομένων ἐν Texas πειραμάτων πρὸς τεχνικὴν παραγωγὴν βροχῆς θεωρεῖ ταῦτα ὡς μὴ ὀριστικά.

— Ἐσχάτως ἐγένοντο πειράματα ἐν Ρωσσίᾳ πρὸς φωτισμὸν τοῦ εἰδάφους δι' ἀεροστατών ὀπλισμένων δι' ἤλεκτρικῶν προβλητήρων (projecteurs) δυνάμει 5000 κηρίων. Ἐξ ὕψους 600 μέτρων, παρὰ τὴν παχεῖαν ομίχλην, ὁ ἤλεκτρικὸς θύσανος ἐκάλυπτεν ἐπιφάνειαν 500 περίπου μέτρων διαμέτρου. Ἐξ ὕψους 150 μέτρων ἠδυνήθησαν νὰ προσβάλωσιν ἤλεκτρικὸν θύσανον φωτίζαντα ἐντελῶς ἑκτασιν ἐνὸς χιλιομέτρου.

— Ἐν Τουλῶν ἐγένοντο πειράματα ὑποβρυχίου φωτισμοῦ διὰ μηχανήματος βάρους 60 χιλιογράμμων, ὅπερ κατεβιβάσθη εἰς τὸ πυθμένα τῶν ὑδάτων τοῦ ὅρμου, φωτισθέντα ἐντελῶς κατὰ κύκλον 30 μέτρων ἀκτίνος. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο εἶνε ἀξιόλογον ἰδίᾳ σχετικῶς πρὸς τὴν μελέτην τῆς χλωρίδος καὶ τοῦ φαίνου τοῦ θαλασσοῦ πυθμένος.

— Ἐτοποθετήθη μεταξὺ Μασσαλίας καὶ Ὁρᾶν ἤλεκτρικὸν καλὸφίδιον.

— Τοῦ λευκοχρύσου γίνονται σήμερον διάφοροι χρήσεις καὶ ἐν τῷ μέλλοντι γενήσονται πλείονες. Μέχρι τοῦδε ἡ Ῥωσσία κατέχει τὸ μονοπώλιον αὐτοῦ· ἀπαντῶσι μὲν καὶ ἐν τῷ ὄρει τῆς Βρασιλίας καὶ τῶν Κορδιλλιέρων κόκκιν λευκοχρύσου, ἀλλ' ἐκμεταλλεύονται μόνον τοὺς τῶν Οὐράλίων. Εὐρίσκονται δὲ τὰ κυριώτερα ὀρυχεῖα πρὸς Βορρᾶν, ἐν τῷ κυβερνεῖῳ τῆς Πέρμης, ἐν ταῖς ἰδιοκτησίαις τοῦ κόμματος Σουβαλῶφ καὶ τῆς κυρίας Πολοβτσῶφ, ἐντὸς ἀγρῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ Κράτος. Τὰ ὀρυχεῖα ταῦτα εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς κλιτύος τῶν ὀρέων· ἐπὶ δὲ τῆς δυτικῆς κλιτύος ὑπάρχουσιν ἕτερα ἀνήκοντα εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ πρίγκηπος Demidof. Ὁ λευκοχρυσὸς ἀπαντᾷ ἐντὸς ἁμμου πολλᾶς χρυσοφόρου, συνήθως κακαλυμμένου ὑπὸ στρωμάτων ποάνθρακος.

Ἡ ἔτησίᾳ παραγωγὴ αὐτοῦ, κατὰ τὰ 12 τελευταῖα ἔτη, ἀνῆλθεν εἰς 4000 χγ. κατὰ μέσον ὅρον· κατὰ δὲ τὰ τελευταῖα ἔτη βραδέως ἀνῆλθεν ἕνεκα τῆς προΐουσης ἐφαρμογῆς τοῦ πολυτίμου τούτου σώματος κατὰ τὰς ἐφαρμογὰς τοῦ ἡλεκτρισμοῦ καὶ κατὰ τινὰς χημικὰς βιομηχανίας. Ἀπὸ τοῦ 1866, ἡ τιμὴ τοῦ λευκοχρύσου ἐπὶ πολὺ ἀνῆλθεν. Τῷ 1886 ἐτιμῶντο ἀντὶ 3000 ρουβλίων 16,38 χιλιόγραμμα αὐτοῦ· τῷ 1870, ἡ τιμὴ ἀνῆλθεν εἰς 12000 ρουβλία. Τὸ δαπανώμενον ποσὸν τοῦ λευκοχρύσου εἰς ὁλόκληρον τὴν ὑφήλιον δὲν ὑπερβαίνει εἰσέτι τοὺς 4 τόνους.

Η. Γ. ΒΑΣΣΑΜΑΚΗΣ.